

Усвоеніе на Мачедоніѣ и Гръціѣ, смиреніе на Сирійско-то царство и третя Картагенска война.

§. 38. — Откакъ смирилъ страшнаго си непріятеля, усвоилъ Испаніѣ и другы земи, и най-сѣтиѣ откакъ утвърдилъ власть-тѣ си на Срѣдиземно и Адриатическо море, Римъ ся исправилъ на пръвѣ стѣпнѣ измежду тогавѣшныты дръжавы и пустилъ ся да усвои цѣлый свѣтъ. Все тогава познати народи, мало по мало принудени ся намѣрихъ да му ся покорятъ. Консулъ Фламиній смирилъ Мачедонскаго царя Филиппа, 197 л., Павелъ Емилиѣ разбилъ сына му Персеа при Пиндѣ 168 л. Метелъ 148 л. направилъ Мачедоніѣ Римскѣ область, а Муміѣ 146 л. покорилъ и Гръціѣ; а пакъ градъ Коринтъ, послѣдне мѣсто на Гръцкѣ-тѣ свободѣ, быде съсипанъ. Въ 130 л. Римляне-ти прѣнесли оржіе-то си въ Азіѣ и подѣ прѣводителство на Луція Сципіона (братъ на побѣдителя при Замѣ), разбили при Магнезіѣ Сирійскаго царя Антиоха Великаго, кой-то по свѣтъ отъ Ханибала наумилъ былъ да въспре Римско-то оржіе. — (смерть на Ханибала 183 л.). — Най-сѣтиѣ паднѣлъ и Картагенъ, кой-то ималъ още нѣчто сѣнкѣ отъ независимость, Картагеняне-ти ако и да испѣлнявали по тѣнко всички договоры на мира, Римляне-ти, кой-то всякакъ глядали да ги доврѣшатъ, лесно могли да найдѣтъ причинѣ за войнѣ.

Въ това врѣмя Нумидійскый царь Масиниса отнималъ отъ Картагеняны-ты единъ странѣ по другѣ и най-послѣ докаралъ Картагеняны-ты до тамъ, что-то да ся двигнѣтъ на оржіе и да го разбѣѣтъ. Това стигало на Римляны-